

Άγιος Νεκτάριος: Θερμαίνει την πίστη, παρηγορεί, χαροποιεί, διορθώνει

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Μια κυρία, που δεν είχε γνωρίσει τον Άγιο Νεκτάριο όσο ζούσε, μας διηγήθηκε ότι ο σύζυγός της, παρόλο που δεν έτρεφε ιδιαίτερη ευλάβεια και πίστη, έτυχε από μια καλή σύμπτωση να ασπαστεί το δεξί του χέρι κατά τη μεταφορά του λειψάνου στην Αίγινα.

Αισθάνθηκε τότε το χέρι του θερμό και απαλό, και εντυπωσιασμένος από το γεγονός αυτό, έγινε έκτοτε πιο ευσεβής και πιστός.

Η ίδια, λυπημένη επειδή δεν έτυχε να ασπαστεί κι εκείνη το λείψανο, είδε το ίδιο εκείνο βράδυ στον ύπνο της ότι βρισκόταν μέσα σε έναν Ιερό Ναό.

Στην Ωραία Πύλη του ναού στεκόταν ο Σεβασμιότατος, ολόλαμπρος και λειτουργώντας, ενώ ο λαός που βρισκόταν εκεί φώναζε: «Ο Νεκτάριος αγίασε!».

Η γυναίκα αυτή, μαζί με το παιδί της, διέσχισε το πλήθος, πλησίασε τον

Σεβασμιότατο και πήρε την ευλογία του, ενώ στη συνέχεια αποχώρησε γεμάτη χαρά.

Όταν μετά από κάποιο διάστημα επισκέφθηκε την Ιερά Μονή για να προσκυνήσει τον τάφο του, είδε την εικόνα του και εξεπλάγη από την ομοιότητα, καθώς -όπως αναφέραμε και παραπάνω- δεν τον είχε γνωρίσει όσο ζούσε.

Μια άλλη φορά, σε περίοδο μεγάλης στενοχώριας της, όταν εξέφρασε παράπονα στον Θεό αναρωτώμενη γιατί υποφέρει αδίκως, είδε εκείνη τη νύχτα τον Σεβασμιώτατο «να ακουμπά το χέρι του στο στόμα της και να της λέει να σιωπά».

Διασκευή από το βιβλίο του Μοναχού Αβιμέλεχ του Κρητός, «Βιογραφία Μητροπολίτου Πενταπόλεως εν μακαρία τη λήξει Σεβασμιωτάτου Νεκταρίου», Βόλος 1921.

Επιμέλεια Στέλιος Κούκος